

2ª REUNIÓ GRUP DE REFLEXIÓ DE PARES I MARES (30/01/2013)

ELS NENS GENEROSOS SÓN MÉS FELIÇOS I POPULARS

Article de Josep Corbella. LA VANGUARDIA. Tendències (6-01-2013)

L'article comenta un estudi realitzat a Canadà entre alumnes de 9 a 11 anys, que demostra que fer coses bones per als altres també és beneficiós per a qui les fa.

Comencem la sessió amb una activitat en la que se'ns mostren unes obres de l'autor rus V.Kandinsky : pintura abstracta amb uns elements de relació. Individualment hem de triar una, i juntament amb les persones que han triat la mateixa es tracta de configurar l'obra escollida fent servir els elements de la sala de psicomotricitat (on tenia lloc l'activitat): pals, piques, cercles, coixins... tot representant una metàfora de la relació: veieu les fotografies que adjuntem.

Novament a l'aula es comenta el paral·lelisme entre els diferents materials utilitzats com elements de relació.

PALS: rectes-rígid, però també es poden arribar a trencar. La rigidesa pot representar fermesa, el pal pot servir per fer un pont= ajuda.

CERCLES: tots els punts estan a la mateixa distancia del centre (=relacions equidistants), però si no hi ha connexió no pot existir la relació.

CORDA: flexibilitat

PILOTA: es mouen però per exemple, dins d'un cercle les podem contenir (= en tota relació hi ha uns marcs referencials)

COIXÍ: protecció, comoditat, S'ADAPTA, és tou...

Basant-nos ja en l'article, l'esperit de col·laboració de grup que proposa es vol oposar a la imatge que el nen és egoista per naturalesa ja que els actes de generositat es van contagiand i poden canviar la relació del grup.

Els nens es mouen dins d'un marc referencial: a casa , l'escola , els germans... i és dins d'aquest marc, que ha de ser ferm, on es va teixint una determinada trama.

Fomentar el sacrifici, l'ajuda, la generositat fa que el grup pugui anar bé i segons el grau de consciència que pugui tenir el nen sobre què passa amb les seves actuacions vers els altres, permetrà que s'adoni si els actes ajuden ó no a la relació.

En el cas dels petits a mesura que van creixent ja s'adonen de les diferències que hi ha en l'aprenentatge entre ells, tot i que encara no ho verbalitzen. Segons el caràcter i tarannà de cada nen aquestes mancances els poden afectar de manera diferent. El gran repte de l'educació és descobrir què fa que un nen es senti malament i cal que els pares/mares, mestres estem molt alerta ja que sovint la paraula que a ell li manca, l'hem de posar nosaltres.

Aleshores podem recórrer a buscar ajuda dins el grup amb la complicitat del nen, i fer adonar el grup d'aquesta mancança , que el grup té una missió i que pot ajudar. Quan això esclata, TOT SURT. El nen s'adona que "el donar " li retorna "un rebre" i viceversa.

Sovint el joc desenvolupa un paper molt important, ajudant el nen a obrir-se i relacionar-se, i és a nosaltres pares/mares, mestres a qui ens pertoca establir aquest marc referencial de comunicació i obertura dins el qual els nostres fills i filles aniran creixent i madurant.